

Podcast 242 Laten we ons aansteken door het vuur van Jezus?

"Vuur ben ik op aarde komen brengen en hoe verlang ik dat het reeds opblaait"

Transcript

Uit het evangelie volgens Lucas (Lc. 12, 49-53). In die tijd sprak Jezus tot zijn leerlingen. Vuur ben ik op aarde komen brengen en hoe verlang ik dat het reeds opblaait. Meent gij dat ik op aarde vrede ben komen brengen? Nee, zeg ik u, juist verdeeldheid. Want van nu af zullen er vijf in één huis verdeeld zijn.

Vrienden in het evangelie van deze zondag horen we Jezus iets zeggen wat we niet meteen van hem verwachten. We verwachten eerder teksten van ik ben vrede komen brengen maar nee, hij zegt, denk je dat ik vrede ben komen brengen Nee, vuur. Er is een groot verschil tussen iemand die zegt ik breng vrede en iemand die zegt ik breng vuur. Het eerste klinkt als een reclame voor rustgevende thee en het tweede als een aankondiging van een... een Viking invasie of iets in die geest. En toch, Jezus zegt dat tweede, ik ben vuur komen brengen.

Hij spreekt als iemand die midden in een koud donker huis loopt en roept ik ga vuur aansteken. En dan denkt iedereen fijn een beetje warmte. Maar als hij dan de gordijn in de fik steekt, dan realiseert iedereen zich dat hij iets anders voor ogen heeft.

Zijn vuur verstoort de rust, zoals een wekker irritant in alle vroegte ... maar het is wel het gene wat je doet opstaan en aan de gang doet gaan. Jezusvuur, nee, is geen kampvuur waar je hamburgers boven roostert. Het is een vuur dat tegelijkertijd verbrandt maar ook... zuivert.

En als Jezus zegt dat hij verdeeldheid brengt in gezinnen enzovoorts, dan schrikken we. Maar de lieve vrede die niet durft te corrigeren dat is geen liefde maar lafheid in schaapskleren. Dat is waar het Jezus om te doen is.

Hij kwam niet om een comfortabel kussen in onze stoel te leggen maar om die stoel in brand te steken, zodat je opstaat En dat gaat niet zonder dat er iets in rook opgaat. We hebben vaak een wat raar idee van vrede we verwarren het met een prettige sfeer zoals in een kamer waar niemand durft te praten over de olifant in de kamer over het echte probleem iedereen vermijdt, en Jezus wijst deze schijnvrede af, zijn komst is als die van een arts die een pijnlijke operatie moet uitvoeren, en hij komt niet om de patiënt gerust te stellen, dat het vanzelf allemaal wat beter wordt, nee hij is realistisch, hij te genezen en u weet het. Doorgaans zijn het niet de zachte heelmeesters die voor genezing zorgen.

Het vuur waar Jezus het over heeft is geen wraakzuchtige drift natuurlijk, maar het heilige vuur van Gods liefde. En zoals liefde vaak doet, kan het ons op twee manieren raken. Je kunt je eraan overgeven en dan wordt het warmte die ons verandert, maar je kunt je ook verzetten. Het voelt dan als een brand die ons verwoest. Of je kunt het ook op een afstand houden, maar dan blijft het koud. Het is een beetje als zonlicht, het kan een tuin tot bloei brengen maar het kan je huis ook in brand zetten als je er een vergrootglas tussen zet. En geeft de schuld dan niet aan de zon.

Wanneer Jezus spreekt over verdeeldheid in gezinnen enzovoorts, bedoelt hij uiteraard niet dat ruzie een deugd zou zijn, uiteraard niet. Hij zegt dat trouw aan hem soms betekent dat je tegen de stroom in moet gaan. Ja, ook van je eigen kring. Het grote gevaar is het proberen om neutraal te blijven. Maar christen zijn is het toestaan dat het vuur van God ons helemaal omvormt. En dat is de enige weg naar de echte vrede. Ook wanneer de wereld in brand staat.

Enkele voorbeelden vooruit. Je ontdekt dat je bedrijf cijfers verdraait, klanten misleidt. De makkelijke weg is dan natuurlijk: niks zeggen, van nou ja, het is overal zo en je wilt je baan niet verliezen. En toch, die weg van Jezus is, nee, spreek de waarheid. Zelfs als het betekent dat je je positie of reputatie op het spel zet. Er is geen middenweg. Of je steunt wat niet deugt of je staat aan de kant van de waarheid.

En een tweede voorbeeld. Een goede vriend vraagt je mee te doen aan iets... Ja wat toch echt tegen je geweten ingaat. Misschien is het maar klein in de ogen van de anderen, maar voor jou is het echt foute boel. En dan een makkelijke weg is: meepraten om de vriendschap te behouden.

En de weg van een christen is: nee zeggen, liefdevol, maar nee zeggen. Zelfs als dat de vriendschap onder druk zet.

Goed een derde voorbeeldje: In de familie is iets gaande dat echt kwalijk is en maar doorgaat maar iedereen zwijgt om de makkelijke vrede te bewaren. De makkelijke weg is dan inderdaad je mond houden om het familiediner niet te verknallen, maar de juiste weg is... Op het juiste moment eerlijk zeggen in alle rust wat er mis is en liefde maar zonder water bij de wijn te doen. Waarheid is belangrijker dan gezelligheid, anders gaan dingen van kwaad tot erger.

Nog eentje dan, op school of op je werk merk je dat mensen God belachelijk maken, het geloof als iets achterlijks zien. De makkelijke weg is dan natuurlijk weer zwijgen om niet vreemd gevonden te worden. De christelijke weg is rustig en respectvol zeggen dat je wel gelooft en uitleggen waarom. Ook als je scheef bliken krijgt In al deze situaties geldt: er is geen neutraal terrein, niet kiezen is ook kiezen. En dit is het vuur waar Jezus over spreekt. Niet een veilig kaarsje voor een de vensterbank, maar een vlam die scheidt wat echt is van wat nep is, van wat leeft en wat sterft.

Ik ben gekomen om vuur op aarde te werpen. Ik ben niet gekomen om vrede te brengen maar verdeeldheid. Dat klinkt hard, maar het is de zachtste hardheid die er bestaat als ik dat zo mag zeggen. Die vier voorbeelden van zojuist zijn geen uitzonderingen. Het zijn allemaal dagelijkse situaties in kantoren of vriendengroepen, bij families, bij verenigingen, in straten in klaslokalen. En telkens weer komt diezelfde vraag. Doe je niks om de schijnvrede te bewaren of doe je er iets aan? Er is geen middenweg, dat is het hem. Neutraal blijven is ook een keuze. Namelijk in de verkeerde richting meestal.

Kijk eens naar het verleden kijk eens naar de geschiedenis Wat er gebeurt als goede mensen niets doen. Of kijk naar onze tijd waar... Maar zal kinderen in de moederschoot gedood worden? Waar perversiteit de norm is? Waar, nou noem het allemaal maar op.

Vuur ben ik komen brengen zegt Jezus. Laten we ons erdoor aansteken? Of niet? Jezus verlangt er zo naar dat het oplaait.

+Rob Mutsaerts - Oisterwijk 12 Augustus 2025